

[Oluf Pedersen.]

jeg kan se, blot Mulighed for en ekstra Gevinst paa 2 Kr. til det kornsælgende Landbrug — det viser rigtig de Konservatives sande Ansigt!

Det Ændringsforslag, der foreligger fra Bondepartiet, maa jeg ligeledes gaa imod, det gælder baade § 1 om en Gevinst til det kornsælgende Landbrug, svarende til de Konservatives Forslag, og § 2 om en Sterlingkurs paa 22,50 saavel som den statsforanstaltede Ligevægt, der foreslaas, og som dette Parti tidligere har udtrykt Ønske om gennem nogle Forslag, der er forelagt her i Rigsdagen, men som, saa vidt jeg kan se, har givet det stik modsatte Resultat af det, det ærede Parti ønskede.

Til Slut ønsker jeg at sige, at jeg ser saaledes paa det, at dansk Landbrug ikke i Øjeblikket er i Krise, selv om gammel Skade piner mange; der er dog en Undtagelse, det er i de Egne af Landet, hvor Høsten sidste Sommer var slet. Her maa jeg mene, at det Lovforslag, Regeringspartierne har fremsat, er bedre end den nuværende Ordning, men jeg synes ikke, det er tilstrækkelig godt; saa vidt jeg kan se, vil de Egne af Landet, som har været ramt af den daarlige Høst, være bedre tjent med, at man vedtager Lovforslaget i den Udformning, jeg har givet det. Regeringens Forslag anser jeg for at være bedre end den gældende Lov, men ikke for at være godt nok.

Aage Henriksen: Det maa efterhaanden vække Forundring, selvfølgelig ikke hos ærede Medlemmer af dette høje Ting, men hos det arbejdende Folk, paa hvis Tillid de ærede Medlemmer indtager deres Pladser her, at man i det uendelige diskuterer Tilskud og Almisser til Erhvervene, ogsaa til Landets Hovederhverv, som Landbruget i hvert Fald burde være — det kan diskuteres, om ikke det at modtage Understøttelse efterhaanden er blevet Hovederhvervet. Hensynet til Landbruget bør være det Grundlag, paa hvilket man skal løse det danske Samfunds Erhvervsproblemer. Jeg er enig i den Betragtning, at der skal gennemføres en Ordning for Landbruget, men jeg vil henstille, at man i Stedet for at give Tilskud, der skal udredes af Landbrugets Udøvere sammen med de andre understøttede i dette Land, littede Landbrugets økonomiske Byrder — jfr. de Betragtninger, min Partifører, det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, indførte i de Forslag, der i April f. A. blev fremsat som Lovforslag her i Tinget, uden at man dog her har haft

Tid, Lyst eller Vilje til at beskæftige sig med dem.

Mit Parti kan ikke støtte noget af de fremsatte Almissesforslag, men skal henstille, at man søger en Løsning paa det eneste Grundlag, hvor en Løsning endnu kan opnaas: ved at man, saa længe den nuværende Krigssituation vedvarer, giver Landbruget et vidtgaaende Moratorium for Rentebetalinger.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Flertallet for Indstillingen og kan modtage de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, derimod maa jeg advare mod Vedtagelse af Mindretallets Ændringer, som jeg ikke kan modtage.

Der er ærede Medlemmer, som har nævnt, at Spørgsmaalet Ombytningskorn, der ogsaa er løst ved det Forslag, som er fremsat af Flertallet, kunde løses paa en anden og bedre Maade. Det har givet sig Udtryk i det Ændringsforslag, der er stillet af Det konservative Folkeparti i Betænkningen. Jeg skal hertil sige, at der er jo to Forslag til Løsning: Det første gaar ud paa at forhøje 4 Kr. til 6 Kr. for at sikre sig, at Majs og udenlandsk Foderkorn i det hele taget kan komme ud til alle Forbrugere til en Pris af omkring 19 Kr. pr. 100 kg, baade til dem, der har afleveret Brødkorn, og til andre Forbrugere. Den anden Ordning er den, at man bibeholder 4 Kr. i Tilskud til Majs og indenlandsk Foderkorn og giver et særligt Tilskud til Ombytningskorn til dem, der har afleveret Brødkorn. Jeg foretrækker det første fremfor det sidste, det ved ærede Medlemmer, som har været Medlemmer af Udvalget, sikkert meget vel; jeg tror for øvrigt heller ikke, det ærede Medlem Hr. Fibiger er ukendt med den Tanke, at der kan være visse Betæneligheder ved at gaa til den særlige Ordning, her foreslaas, den vilde jo kræve et meget stort Administrationsapparat, og det vilde ogsaa blive meget vanskeligt at øve Ret og Skel til alle Sider inden for Landbruget, baade over for dem, der har afleveret Brødkorn og har modtaget Ombytningskorn, og over for de Landmænd, som ikke køber Foderkorn, for naturligvis bør de ikke have Ombytningskorn.

Jeg tror derfor, det er det rigtigste, at man gaar den Vej, som er foreslaaet af Flertallet, og forhøjer Tilskuddet til Majs og andet udenlandsk Foderkorn fra 4 til 6 Kr. Forskellen i Ydelsen fra Statens Side bliver ikke saa forfærdelig stor; i de to Maaneder kan det ikke blive saa forfærdelig meget, og saa faar alle, ogsaa andre,